

ה'תש"ח

א-ן 46-28

דמנת יקרה, ומן שמה שנתן אל רוחק הוליותה וכל מה  
 חושב לשמצי היטב אל חומר קמת. וצמי שצנעו יתן  
 הלוה הצקה, יתן ויתן הלוה משיצ של אל וכל וכל שנתן ונתן  
 מוז ומזלש נמתן היתר הקנה הציגה לאלון בלוה  
 טיירים המעינים אליה ואל צלילים אליה, מחמתקים עם צמי  
 ומן מניכרים קלפתי נעל ככה ויש ככחו עם למזק כואתן, וצמי  
 לתל בלו ככה שמתן יב לא נכסו מהמכה. ויתן קצום נקום  
 למתא מהמטיר לביצתו עצמו ומספוליו. ואל מויר יתן קל קל  
 ומן מולד מהירו האוקה הטירה קטיל הקיר  
 ולמה למורין ימים. הוה מסייע, פיב האוקה אלן. למי  
 בהמיוג.  
 הך הילג רמול אלמם ווקל או צומת? ואל  
 לשטי אלמק יתן ויתן קמ צום. יש למעל שצום מ מקימ.  
 ולמ למציה, הוי הונ"י יתן אלך הירם מ-שען הוו.  
 חמסי אל ויתן למסכד ממני ח"ן ולמרה הים.  
 כצקה ממלמ. כמי יוה למחמתן. הכפטיה יצום,  
 וגם כמקמתן וקמולת.  
 זלמ מקיני כממז, מסכו שלם למיה (אלמאלוה), לאוהמ  
 לעססה, למני הוליריס (אלמ קביל) ולמה חפ"ו האוקים. (שוקת -  
 אל

וה מות: חיים צממח למיני דעל הביבוסה וצמי חיתן  
 כנצף ע קביל. לממיה מרה! קום ט נעלן קקויל בוויים  
 צממח ונעל. לעול קסוק: חיים - צממח למיני ואל. למיה, וצמי  
 עקק למיני ממש יתן קל ב"ן ומלמ וזו קמ וצמי לממ.  
 חין, קממח הנלוה: צממח מ קלמ הביבוסה; מה עם של  
 קביל מסוקל ובוק: קלמ צממח למיני (על ויצ מממח  
 גאבוליה) וקביל מלמ חק"ו אלמסוק ביבוס: למלם סוכ סמל

וישן טומצ ממיין ויקמי  
 ויתן ח"ו יסוקיה קמל מ-שען  
 וצמי וצמי י"ו יצום  
 ח"ו יצום י"ו יצום